

ендокринної хірургії, трансплантації ендокринних органів і тканин МОЗ України. Середній вік хворих становив 26,2±2,11 років. Було використано такі методики: тест Басса-Даркі; шкала імпульсивності Плутчика. Результати дослідження. Аналіз рівня імпульсивності за допомогою опитувальника IS дозволив встановити як загальні рівні імпульсивності, так її структуру в контексті досліджуваних станів. Дослідження структури імпульсивності дозволяє виділити наступні клініко-психологічні кореляти імпульсивних форм поведінки у хворих із психоендокринним синдромом на тлі гіпогонадізму: – гіперестетичний (сенситивність та виснажливість як компонент псевдопсихастенічного синдрому ендокринного ґенезу); – тимолабільний (нетримання афекту та дартівливості як компонент як компонент псевдопсихастенічного синдрому ендокринного ґенезу); – дезретенційний (порушення гальмування імпульсивних дій, неспроможність вольових затримок як компонент псевдопсихастенічного синдрому ендокринного ґенезу); – диспатогностичний (порушення сприйняття девіантних мотивацій як наслідок нозогенної трансформації особистості); – диспрозектичний (порушення уваги як наслідок перевантаження нозогенними впливами). Висновки. У ході дослідження серед хворих у стані відносної компенсації гормонального статусу було визначено статистично достовірне переважання евазивно-вікарного та диспрозектичного корелятив імпульсивних форм поведінки. У стані декомпенсації відзначалось переважання тимолабільного та дизретенційного корелятив. Було визначено статистично достовірне переважання інтенсивності агресивних форм реагування серед хворих на гіпогонадізм у стані декомпенсації.

АНАЛІЗ ВІРУСОЛОГІЧНОЇ ВІДПОВІДІ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С НА ФОНІ ПРОТИВІРУСНОЇ ТЕРАПІЇ СОФОСБУВІР-ВМІСНИМИ СХЕМАМИ

Калашник К.В.

Наукові керівники: проф., д.мед.н. Рябоконт О.В.; доц., д.мед.н. Рябоконт Ю.Ю.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра інфекційних хвороб

Мета дослідження – проаналізувати ефективність противірусної терапії софосбувір-вмісними схема у хворих на хронічний гепатит С (ХГС). Матеріали та методи. В дослідження включено 116 хворих на ХГС віком від 18 до 73 років (чоловіків – 76, жінок - 40), які отримали противірусне лікування згідно протоколу (Наказ МОЗ України №729 від 18.07.2016 р.). Ефективність лікування оцінювали за частотою швидкої вірусологічної відповіді та безпосередньої відповіді на момент завершення лікування. Результати досліджень. Серед 81 пацієнта, які лікувалися схемою пег-інтерферон-α+рібавірин+софосбувір протягом 12-ти тижнів відзначено, що швидка вірусологічна відповідь сформувалася у 94 % хворих, які інфіковані 1 генотипом та у 96,8 % пацієнтів, інфікованих 3 генотипом HCV. На момент завершення лікування вірус не виявлявся у 94 % хворих з 1 генотипом, тоді як у пацієнтів з 3 генотипом HCV цей показник склав 90,9 %. Серед 35 хворих на ХГС, інфікованих виключно 3 генотипом HCV частота формування як швидкої вірусологічної відповіді, так й безпосередньої вірусологічної відповіді на момент завершення лікування склала 94,3%. Висновки. Ефективність комбінованої противірусної терапії пег-інтерферон-α+рібавірин+софосбувір залежала від генотипу HCV. Негативація на момент завершення лікування склала 94 % при інфікуванні 1 генотипом та 90,9 % при інфікуванні 3 генотипом вірусу. Ефективність безінтерферонової комбінації софосбувір + рібавірин у хворих на ХГС інфікованих 3 генотипом HCV склала 94,3 %. Продовжується спостереження за пацієнтами, які отримали противірусне лікування, для оцінки стійкості ефекту, що досягнутий.

ОПТИМИЗАЦИЯ ХИРУРГИЧЕСКОГО ЛЕЧЕНИЯ ПУПОЧНОЙ ГРЫЖИ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ЛАПАРОСКОПИЧЕСКОЙ ВНУТРИБРЮШНОЙ ГЕРНИОПЛАСТИКИ

Калинина А.К., Лысенко Е.В.

Научный руководитель: к.мед.н. Захарчук А.В.

Запорожский государственный университет

Кафедра факультетской хирургии

Цель. Оценить эффективность применения лапароскопической внутрибрюшной герниопластики (IPOM) при пупочной грыже. Материалы и методы. В 2016 г. 15 пациентам при неосложненной пупочной грыже выполнена IPOM. Средний возраст составил 44 года